

روزهای سخت و دشوار باقی نمی‌مانند

اشاره:

به گفته مدیرعامل شرکت پاسارگاد رهپویان کیش، «متأسفانه وضعیت اقتصادی کشور به هیچ وجه خوب نیست و به قول مسئولان در ICU به سر می‌برد، طی ۲۲ سالی که از فعالیت حرفه‌ای‌ام در صنعت نساجی می‌گذرد؛ هیچ‌گاه شرایط صنعتی و اقتصادی تا این اندازه دشوار و نامساعد نبوده است. کاش واقعاً دولتی که زبان مشترک با مردم خود داشت از نظر اقتصادی هم می‌توانست شرایط را بهبود ببخشد.»

مقراضی در بخش دیگر این مصاحبه ضمن اشاره به شعار حمایت از کالای ایرانی تصریح می‌کند: «باید نام کالای ایرانی را «محصول ایرانی» گذاشت زیرا محصولی به اسم محصول صد درصد ایرانی نداریم در هیچ جای دنیا نمی‌توان ادعا کرد محصولی صد درصد ساخت یک کشور خاص است. حتی استخراج نفت در صورت عدم بهره‌گیری از تکنولوژی و دانش فنی خارجی، امکان‌پذیر نبود و قادر به استفاده از یک قطره آن هم نبودیم. بهترین تولیدکننده کت و شلوار ایران تا تکنولوژی و ماشین‌آلات خارجی در اختیار نداشته باشد و از کارشناسان و طراحان بین‌المللی بهره‌گیری نکند، هرگز نمی‌تواند محصولات باکیفیت ارائه دهد؛ پس کالای صد درصد ایرانی وجود ندارد.»

وی ابراز امیدواری می‌کند که روزهای سخت و دشوار باقی نمی‌مانند کما این که روزهای بد بسیاری را تجربه کرده‌ایم و آنها را پشت سر گذاشته‌ایم. متن کامل این گفت‌وگو از نظرتان می‌گذرد:

۴مدتی پیش، نمایشگاهی در زمینه رنگ‌های شیمیایی هند در تهران برپا شد که رنگ‌های نساجی نیز یکی از بخش‌های مهم این نمایشگاه محسوب می‌شد؛ اگرچه به نظر می‌رسید غرفه‌داران هندی به دلایل سیاسی و اقتصادی این روزهای کشور ما، تمایل چندانی به حضور و فعالیت در ایران نداشتند و حتی انجام مصاحبه را به یافتن مشتری ایرانی و انعقاد قرارداد همکاری موکول می‌کردند! جایگاه هند در زمینه تولید رنگ و مواد نساجی چیست و تا چه میزان در دنیای رنگ و مواد نساجی، موثر و اثرگذار است؟

مواد اولیه تولید رنگ‌های نساجی در چین و هند تولید می‌شود و حتی برندهای اروپایی هم مواد اولیه رنگ‌های خود را از این دو کشور تأمین می‌کنند، طبعاً سطوح کیفی این مواد مختلف است و بستگی به فلسفه کاری شرکت واردکننده رنگ دارد که چه سطحی از کیفیت را برای واردات انتخاب کند.

دست‌آورد مشخصی نخواهیم رسید.

حدود ۵ ماه از سال ۹۷ سپری می‌شود...
ارزیابی شما از وضعیت کلی صنعت نساجی در
این مدت چیست؟

صنعت نساجی به‌عنوان یک سلول از ارگان صنعتی و اقتصادی کشور تلقی می‌شود و تمام فعالان کشور مانند اجزای یک زنجیر به همدیگر متصل هستند. نمی‌توان به فعالیت تولیدی یا بازرگانی ادامه داد اما نسبت به شرایط کلی صنعت و سایر فعالان اقتصادی بی‌تفاوت بود؛ متأسفانه این فرهنگ نادرست در کشور ما نهادینه شده که به اصطلاح «هر کسی زیر علم خود، سینه می‌زند!» همچنین در یک توهّم فرهنگی فرهنگی به سر می‌بریم. موفقیت، فقط رسیدن نیست. ما دارای تمدن ۲۵۰۰ ساله هستیم و توسط کوروش بزرگ به یک موفقیت عظیم اجتماعی در دنیا رسیدیم اما حفظ این موفقیت بسیار مهم است. کدامیک از مواردی که افتخار می‌کنیم کوروش بزرگ برای ما به یادگار گذاشته، امروز در جامعه به کار می‌بریم؟ آیا یک مورد از آن ارزش‌های والای انسانی رعایت می‌شود؟! نه تنها هیچ توجهی به این ارزش‌ها و اصول نداریم بلکه در بسیاری از موارد برعکس آن عمل می‌کنیم و در مسیری قرار گرفته‌ایم که به نتیجه روشن و مشخصی منتهی نمی‌شود. باید در «مسیر درست» قرار بگیریم البته منظورم این نیست که از فردا ایران به یک کشور پیشرفته صنعتی تبدیل شود اما حداقل می‌توانیم در مسیر درست قرار بگیریم؛ تک‌تک ما به‌عنوان سلول‌های جامعه وظیفه داریم قرارگیری در مسیر رشد و توسعه کشور را از خودمان شروع کنیم. متأسفانه همیشه به دنبال این هستیم که دیگران اعم از دولت، وزیر، مسئولان حکومتی، اتحادیه‌ها، انجمن‌ها و ... کاری برای ما انجام دهند! همه باید یک نگاه دوباره به خود بیندازیم و با تمام انرژی در مسیر صحیح حرکت کنیم، بپذیریم که دارای اشکالات بزرگ در کارهایمان

هم بگذارید، متوجه اشتراکات فراوان میان آن دو خواهید شد.

دهکده جهانی، یک واقعیت جهانی است و مردم دنیا به سمت یک یکپارچگی کلان حرکت می‌کنند و مانند یک خانواده در کنار هم به زندگی خود ادامه می‌دهند.

ما در کدام بخش این خانواده بزرگ هستیم؟
ما هم یک عضو کاملاً عادی این دهکده جهانی محسوب می‌شویم. واقعیت این است که در دنیا هر کشوری به اندازه تلاش خود به دست می‌آورد و هیچ کشوری نیست که با تلاش حداقلی، بتوان بهترین‌ها را به دست آورد. بهترین‌ها در سایه تلاش به دست می‌آیند.

تلاش کافی است؟

تلاش یک واژه فراگیر است و از لغتی استفاده می‌کنم که زیرمجموعه‌های زیادی دارد. این تلاش می‌تواند علمی، فیزیکی، فرهنگی و ... باشد که یک جامعه برای رشد و توسعه به آنها نیاز دارد. در این راستا بزرگ‌ترین تلاشگران دنیا را ژاپنی‌ها می‌دانم. ساعت‌های کار مفید ژاپن به هیچ وجه با ساعات کار مفید در ایران قابل مقایسه نیست، ساعات کاری مفید که منحصر به کارمندان نیست و صنعتگران، مدیران ارشد و حتی رئیس‌جمهور نیز ساعت کاری مفید دارند. این در حالی است که ما در زمینه برقراری ارتباط با برخی مدیران کارخانه‌های کشور مشکلات بسیاری داریم، در سایر کشورها به هیچ وجه چنین چنین روندی حکمفرما نیست. در ایران هنوز یک شرکت کوچک که نه به سوددهی رسیده و نه فعالیت بزرگی انجام داده اما بلافاصله منشی، تلفنچی، آبدارچی، تحصیلدار و ... استخدام می‌کند اما در کشورهای دیگر یک مدیرعامل نامه‌هایش را شخصاً تایپ می‌کند، تلفن‌ها را پاسخ می‌دهد و حتی قهوه خودش را هم آماده می‌کند! تلاش یک لغت کلی است و تا انرژی لازم را انجام یک کار صرف نشود، به

واقعیت این است که قیمت رنگ‌های باکیفیت نساجی بالاست و این ذهنیت نادرست در تجارت ما وجود دارد که تصور می‌شود در کشورهای شرق آسیا باید به‌دنبال مواد اولیه ارزان قیمت و کم کیفیت باشند این تصور همیشه درست نیست.

در بحث تکنولوژی و دانش فنی چین ضعیف است و همه می‌دانیم صنعت آنها با مهندسی معکوس، توسعه پیدا کرد به همین دلیل فاصله بین تکنولوژی‌های اروپایی با تکنولوژی آسیای شرقی همیشه ادامه خواهد داشت. در بحث مواد و محصولات تکمیل شده مانند رنگ، پارچه و ... اگر بخواهید کالای باکیفیت تهیه کنید، در بازار چین و هند وجود دارد که قیمت‌های بالایی نیز دارند.

جالب اینجاست که صنعتگران چینی برای تولید محصولات نهایی از ماشین‌آلات اروپایی استفاده می‌کنند و خودشان ماشین می‌سازند و به کشورهایی مانند ایران می‌فروشند، تمام این جریانات کاملاً هدفمند است و تصور نکنید اتفاقی است چینی‌ها اتفاقی ماشین‌آلات اروپایی می‌خرند چون می‌دانند از نظر مسائل تکنولوژیکی فاصله بسیاری با سازندگان اروپایی دارند.

در بحث رنگ و مواد اولیه اگر تجار و واردکنندگان ایرانی به سمت مواد اولیه یا محصول نهایی باکیفیت باشند در چین و هند و در آینده نزدیک در ویتنام خواهند یافت. چون بازار چین در آینده نزدیک تبدیل به یک مصرف‌کننده بزرگ می‌شود زیرا جامعه چین به سمت تجمل‌گرایی پیش می‌رود. در گذشته چینی‌ها با حداقل‌ها زندگی می‌کردند امروز این دهکده جهانی و ارتباطات بین‌المللی آن قدر گسترده شده که در حال تبدیل شدن به یک خانواده بزرگ است. علائق و سرگرمی‌های یک جوان چینی، تفاوت چندانی با علائق یک جوان ایسلندی ندارد و مانند سال‌های دور نیست که یک فرهنگ خاص در چین وجود دارد که در کشورهای دیگر وجود ندارد اگر امروز دو جوان را از دو کشور کاملاً متفاوت کنار

متأسفانه وضعیت اقتصادی کشور به هیچ وجه خوب نیست و به قول مسئولان در ICU به سر می‌برد، طی ۲۲ سالی که از فعالیت حرفه‌ای‌ام در صنعت نساجی می‌گذرد؛ هیچ‌گاه شرایط صنعتی و اقتصادی تا این اندازه دشوار و نامساعد نبوده است. کاش واقعاً دولتی که زبان مشترک با مردم خود داشت از نظر اقتصادی هم می‌توانست شرایط را بهبود ببخشد

هستیم، آرزوهای بزرگ در سر داریم که البته داشتن آرزوهای بزرگ، عیب نیست اما وقتی برای رسیدن به آرزوها، انرژی، برنامه و مسیر مشخصی ترسیم نمی‌کنیم، در همان سطح روپاردازی باقی می‌مانیم و چه بسا به سرخوردگی تبدیل شود. متأسفانه وضعیت اقتصادی کشور به هیچ وجه خوب نیست و به قول مسئولان در ICU به سر می‌برد، طی ۲۲ سالی که از فعالیت حرفه‌ای‌ام در صنعت نساجی می‌گذرد؛ هیچ‌گاه شرایط صنعتی و اقتصادی تا این اندازه دشوار و نامساعد نبوده است. کاش واقعاً دولتی که زبان مشترک با مردم خود داشت از نظر اقتصادی هم می‌توانست شرایط را بهبود ببخشد. به اعتقاد من در آستانه یک فروپاشی اقتصادی قرار داریم که این فروپاشی عوامل متعددی دارد. یک تنه اقتصادی بزرگ داریم که متأسفانه به خاطر تصمیم‌گیری‌های نادرست همیشه از اعتبار این تنه بزرگ استفاده می‌شود این تنه

آن قدر قدرتمند و ریشه‌دار بود که علی‌رغم ۴۰ سال تصمیم‌گیری غلط اقتصادی و مسائل سیاسی درونی و بیرونی، هنوز استوار است اگرچه مانند یک درخت موربانه‌زده، از داخل پوک و تهی شده است. اتفاقاتی که اخیراً در کشور رخ می‌دهد، بسیار نگران‌کننده به نظر می‌رسند اما هنوز راه برای نجات اقتصاد کشور وجود دارد زیرا هنوز ریشه‌ها (متخصصان توانمند و منابع و ذخایر ارزشمند خدادادی و ...) پابرجا هستند.

۴ فروپاشی اقتصادی مانند اتفاقاتی که در کشورهایمانند ونزوئلا، یونان و ... افتاد؟

یونان مشکلات بین‌المللی سیاسی مانند ایران ندارد. اقتصاد این کشور، کوچک است و بیشتر مباحث پول‌شویی و عدم صداقت در برآوردهای مالی و بانکی مطرح است. یونانیان ملت بسیار متمدنی هستند و صاحبان لوکس‌ترین کشتی‌های تفریحی و مصرف‌کنندگان کالاهای تجملاتی، یونانی هستند اما به جای عمران و آبادانی کشور خود، سعی می‌کنند سرمایه خود را به خارج کشور انتقال دهند و عدم شفافیت در نقل و انتقال این پول‌ها وجود دارد. پس داستان آشفته‌گی اقتصادی یونان تفاوت بسیاری با اقتصاد ایران دارد. در زمینه فروپاشی اقتصادی نقاط اشتراکی با ونزوئلا داریم که البته این کشور نیز از

نظر برخی مسائل سیاسی مانند تحریم‌های بین‌المللی شرایط ما را ندارد. به عقیده من یکی از دلایل مهم که اقتصاد ایران را در آستانه فروپاشی اقتصادی قرار داده، تحریم‌هایی هستند که به موقع جدی گرفته نشدند و مانند خوره در بدنه اقتصادی کشور نفوذ کردند. همچنین تقابل با سیستم جامع مالی و بانکی دنیا، تقابلی خطرناک است و اگر این اتفاق رخ دهد ارتباط ما با کل دنیا قطع خواهد شد و در یک محاصره مالی-اقتصادی و خودتحریمی محض خواهیم شد به همین دلیل هر قطعه این پازل را کنار هم قرار دهیم؛ یک تصویر نویدکننده مشاهده می‌کنیم.

۴ فروپاشی اقتصادی چه تبعاتی بر زندگی مردم خواهد داشت؟

با توقف کارخانه‌ها و واحدهای تولیدی و صنعتی، بیکاری و فقر افزایش خواهد یافت، تبعات فقر و بیکاری هم گسترش فساد اجتماعی، جنایت، بزهکاری و ... است تولیدکننده هم در حد امرار معاش خود می‌تواند تا مدتی ادامه دهد و به امید بهبود زندگی، روزگار می‌گذرانند. وقتی پول ملی رشد اقتصادی کاهش یابد، کارخانه‌ها به دلیل تحریم و کمبود مواد اولیه و تجهیزات نتوانند به فعالیت ادامه دهند دست به دست هم می‌دهند تا در مسیر نادرستی قرار بگیریم.

۴ روز صنعت، فهرستی منتشر نموده و براساس آن واردات کالاهایی که در داخل تولید می‌شوند، ممنوع اعلام شد. بخش مهمی از این کالاهای مختص منسوجات و پوشاک بود. دیدگاه شما در این زمینه چیست و فکر می‌کنید تا چه میزان هم راستا با شعار حمایت از کالای ایرانی است؟ اجازه دهید پیش از پاسخ به این سوال در مورد شعار حمایت از کالای ایرانی به مواردی اشاره نمایم. فکر می‌کنم باید نام کالای ایرانی را «محصول ایرانی» گذاشت زیرا محصولی به اسم محصول صد درصد ایرانی نداریم در هیچ جای دنیا نمی‌توان ادعا کرد محصولی صد درصد ساخت یک کشور خاص است. حتی استخراج نفت در صورت عدم بهره‌گیری از تکنولوژی و دانش فنی خارجی، امکان‌پذیر نبود و قادر به استفاده از یک قطره آن هم نبودیم. همان‌طور که اشاره شد کالایی تحت عنوان کالای صد درصد ایرانی وجود ندارد مگر ساخت صنایع دستی بسیار خاص و در سطح بسیار محدود.

بهترین تولیدکننده کت و شلوار ایران تا تکنولوژی و ماشین‌آلات خارجی در اختیار نداشته باشد و از کارشناسان و طراحان بین‌المللی بهره‌گیری نکند، هرگز نمی‌تواند محصولات باکیفیت ارائه دهد؛ پس کالای صد درصد ایرانی وجود ندارد و در تولید کالاهای مختلف، از ماشین‌آلات، تکنولوژی، دانش فنی و توان علمی سایر کشورها استفاده می‌شود و گریزی از این امر نیست زیرا در دنیای امروز نمی‌توان دور یک کشور دیوار کشید تا محصولات و دستاوردهای مختلف، داخل و خارج نشود. ما به عنوان کسانی که در حلقه متولیان صنعت نساجی حرکت می‌کنیم، باید با خود صادق باشیم و بدانیم چیزی به نام کالای ایرانی وجود ندارد تا زمانی که در روند تولید کالا و محصولات گوناگون از مواد اولیه، ماشین‌آلات و مشاوره فنی کشورهای دیگر استفاده می‌کنیم، استفاده از واژه «کالای صد درصد ایرانی» یک توهیم محض بیش نیست. با بستن درهای کشور به روی کالا، خدمات، مواد

اولیه و دانش فنی خارجی، هیچ مشکلی حل نخواهد شد. وقتی ۲۲ میلیارد دلار در سیستم نیمه، پرفورم‌هایی وجود دارند که ماه‌ها در انتظار تخصیص اعتبار مانده‌اند و هیچ ارزی تخصیص نیافته است کدام حمایت؟ این عملاً جلوی همه چیز گرفته شده اما در کلام، خلاف واقعیت گفته می‌شود. گفته می‌شود هیچ مشکلی برای تأمین ارز وجود ندارد پس چرا پرفورم‌هایی که ثبت سفارش شده‌اند، بالاتکلیف هستند؟

به این نکته هم باید اشاره کنم که مخالف قطع واردات کالای خارجی که امکان تولید مشابه آن در ایران وجود دارد؛ هستم و آن را تصمیم بسیار درستی می‌دانم البته قطع واردات نیز به نوعی پاک کردن صورت مسأله است و در هیچ کشوری، واردات به طور کلی قطع نمی‌شود و با ابزاری به نام تعرفه‌های گمرکی می‌توان به کنترل واردات پرداخت.

۴ شما به عنوان یک فعال مطلع صنعت کفپوش شناخته می‌شوید که به دلیل سابقه و نوع فعالیت خود، اشراف کامل نسبت به وضعیت فعلی صنعت فرش ماشینی کشور دارید... وضعیت این صنعت در حال حاضر چگونه است؟

پیش از تحریم‌ها و مسائل اقتصادی و نوسان نرخ ارز، مسیری که برای آینده انتخاب کرده بودیم، صحیح نبود. اولاً فقط بر کشورهای اطراف متمرکز بودیم و محصولی را انتخاب کردیم که فقط ذائقه و سلاقی بازار داخلی را تحت پوشش قرار می‌داد و نگاه بین‌المللی به محصول خود نداشتیم. شاید برخی تولیدکنندگان عدم موفقیت در بازارهای جهانی را به دلیل تحریم، رقیبان چین و ترکیه، قاچاق بی‌رویه و ... بدانند اما تمام این موارد بیش از آن که دلایل صحیح باشند، توجیه غیرمنطقی و بهانه به نظر می‌رسند! متأسفانه با تمام احترامی که برای تولیدکنندگان فرش ماشینی کشور قائل هستیم، باید عنوان نمایم بسیاری از آنان راحت‌ترین و کوتاه‌ترین مسیر راه را انتخاب می‌کنند به همین دلیل پس از

مدتی دچار روزمرگی می‌شوند و این روزمرگی آنان را از دستیابی به اهداف بلندمدت محروم می‌کند. با اطمینان اعلام می‌کنم اگر مورد تحریم قرار نمی‌گرفتیم، آمریکا از برجام خارج نمی‌شد و هیچ‌گونه تنش و مشکل سیاسی هم نداشتیم؛ باسد بگوییم صنعت فرش ماشینی با یک شیب بسیار تند به سمت پایین حرکت می‌کند. اگر تولیدکنندگان نگاه متصفانه به سال‌های قبل داشته باشند، متوجه می‌شوند که در شرایط خوبی به سر نمی‌برند و امیدوارم مسائل سیاسی و اقتصادی این روزها، توجیهی بر اشتباهات مسیری که نتیجه‌ای جز افول ندارد؛ نباشد ضمن این‌که با سودهای اندک و راحت‌الوصول نمی‌توان آینده را تضمین کرد. سال‌های متمادی است که در نمایشگاه دموتکس حضور فعال دارم و به مطالعه مستمر در مورد آمار غرفه‌داران، شرکت‌کنندگان دموتکس، میزان فروش کفپوش در دنیا، بازیگران اصلی این صنعت و ... می‌پردازم. شرکت‌های معتبری نیز از ایران در دموتکس حضور پیدا می‌کنند و عده‌ای از آنها نیز نتایج بسیار درخشانی به دست می‌آورند اگرچه تعداد شرکت‌هایی که به نتایج خوبی از حضور در دموتکس می‌رسند، کمتر از تعداد انگشت‌های یک دست است؛ در حالی که در کاشان حدود ۷۰۰ واحد تولید فرش ماشینی به فعالیت می‌پردازند! چرا در بهترین حالت فقط ۵-۴ شرکت ایرانی در دموتکس موفق به صادرات، انعقاد قراردادهای جدید و افزایش سهم خود در بازار جهانی کفپوش می‌شوند؟ از بهترین سازندگان ماشین‌آلات بافت فرش ماشینی دنیا، مدرن‌ترین دستگاه‌ها در کشور ما نصب و راه‌اندازی می‌شوند، از مواد اولیه باکیفیت نیز استفاده می‌شود، طرح و نقشه فرش ایرانی هم که زبانزد خاص و عام است؛ اما مشکل از کجاست که سهم قابل توجهی در بازار فرش ماشینی دنیا نداریم؟ پاسخ مشخص است، فرش‌های ما کیفیت بیش از حد ممکن در دنیای فرش ماشینی را دارند. اولین باری که شعار «فرش دستباف‌گونه» را

می‌تواند تا ۲۰ ماشین بافندگی را تحت پوشش خود قرار دهد؛ همچنین این پروژه روی تمام الیاف رنگ‌پذیر دنیا اعم از اکریک، ویسکوز، پشم و ... قابل اجراست؛ چاپ دیجیتال فرآیندی است که با الیاف در حین رنگ‌رزی در حجم بزرگ‌تر انجام می‌شود در واقع همان کار را با حداکثر ظرافت انجام می‌دهد.

گفتنی است این شرکت معتبر، آخرین تکنولوژی چاپ دیجیتال را برای اولین بار در دنیا در نمایشگاه دمو تکس ارائه داد و باعث شد کل دنیا با دیدن این محصول هیجان زده شوند اما اگر نتوانیم مواد اولیه، تجهیزات و ماشین آلات را در موعد مقرر تهیه کنیم، چه بسا این کارخانه مانند بسیاری از واحدهای تولیدی دیگر به تلی از آهن تبدیل شود... این دردآور نیست محصولی که برای اولین بار در دنیا نگاه صنعتگران کف‌پوش را با احترام و شگفتی خیره کرده، چنین سرنوشت محتومی داشته باشد؟

۴.مطلب‌نهایی

دچار توهم شعارگونه در حمایت از کالای ایرانی نشویم، واقع بینانه و واقع گرایانه از صنعت خود دفاع کنیم و آرزومند پیشرفت آن باشیم. در کنار هم باشیم و وظایف خود را در هر بخشی که هستیم، به نحو احسن انجام دهیم. خداوند بزرگ است و روزهای سخت و دشوار باقی نمی‌ماند، روزهای خوب هم فرا خواهند رسید کما این که روزهای بد بسیاری را تجربه کرده‌ایم و آنها را پشت سر گذاشته‌ایم.

عدم رعایت کیفیت تولید، انتخاب ماشین آلات ضعیف و عدم استفاده از مواد اولیه مناسب، نقاط قوت نخ BCF را تحت‌الشعاع خود قرار داد. در مقطعی از زمان استفاده از پلی‌پروپیلن در تولید فرش ماشینی مورد توجه قرار گرفت اما منتقدان اعلام کردند در صورت قرار دادن قابلمه گرم روی فرش پلی‌پروپیلن، شاهد جمع‌شدگی آن خواهیم بود!!! مگر فرش ماشینی به‌عنوان زیرقابلمه‌ای استفاده می‌شود؟! نمی‌توان با یک نقطه ضعف غیرمنطقی (که آن هم قابل حل است) صنعت فرش ماشینی را به سوی قهقهه‌ها کشاند. در نتیجه نخ BCF که در صنعت کف‌پوش دنیا مورد استفاده قرار می‌گیرد و به‌عنوان یک نخ ارزان قیمت می‌تواند ما را وارد لیگ ۸۵ درصدی بازار این صنعت دنیا کند، در ایران به دلیل منافع شخصی برخی افراد، مورد بی‌توجهی قرار گرفت.

در پروژه‌ای که با یکی از تولیدکنندگان معتبر فرش ماشینی کشور اجرا شد، توانستیم چاپ دیجیتال را بدون ژاکارد به روی فرش‌های سفید بافت پلی‌استر اجرا نماییم. زمانی که فرش بدون ژاکارد بافته شود، سرعت بافت افزایش پیدا می‌کند، هزینه سرمایه‌گذاری خرید ماشین آلات از نصف کمتر می‌شود، کیفیت بافت خدشه‌دار نخواهد شد، ضایعات پالت‌های رنگ به حداقل می‌رسد و... پس این عوامل کاهش هزینه‌های تولید و افزایش رقابت‌پذیری در بازار (داخلی و خارجی) را به همراه دارد. این ماشین چاپ دیجیتال قادر به تولید ۲ تا ۳ میلیون متر مربع در سال است و

به روی بیلوردهای تبلیغاتی سطح شهر مشاهده کردم، به این نتیجه رسیدم که صنعت فرش ماشینی و کف‌پوش با آسیب بسیار مهلکی روبرو خواهد شد. این شعار، منافع کوتاه مدت، ساده و کم‌دوام را با خود به همراه داشت که هم صنعت فرش دستباف را با مشکلات متعدد مواجه کرد و هم یک کالای مصرفی را تبدیل به یک کالای سرمایه‌ای، باکیفیت بسیار بالا و گران قیمت تبدیل کرد که با توجه به کاهش قدرت خرید مردم، امکان خرید آنان را به حداقل رساند و با کاهش چشمگیر فروش فرش ماشینی مواجه شده‌ایم.

طبق آمارهای رسمی دمو تکس، محصولات بین ۵ تا ۱۰ دلاری حدود ۸۵ درصد، محصولات ۱۰ تا ۱۵ دلاری، ۱۰ درصد، محصولات ۲۰ تا ۱۵ دلاری حدود ۳ درصد و بیش از ۲۰ دلاری حداقل یک درصد از بازار کف‌پوش دنیا را تشکیل می‌دهند و فرش ماشینی ایران به دلیل قیمت بسیار بالا، حتی در صورت لغو کامل تحریم‌ها، باز هم دچار معضل فروش در سطح جهانی خواهد بود. مشتری فرش ماشینی خواهان کیفیت متوسط، تنوع طرح و قیمت تمام شده پایین مناسب است تا بتواند به راحتی فرش‌های جدید را جایگزین فرش‌های قدیمی خود کند. این نیاز توسط فرش‌های ۷۰۰ شانه ایران به خوبی قابل پاسخگویی است. در ایران اکریک به‌عنوان لیف قابل قبول (از نظر کیفی) شناخته می‌شود هرچند ورود نخ BCF به ایران، اکریک را کاملاً به حاشیه کشاند اما متأسفانه